

Testimonis del Senyor⁺

Projecte Do

GUIA DELS MÒDULS CATEQUÈTICS

A PARTIR DEL CATECISME «TESTIMONIS DEL SENYOR»

Mòdul: «Què és ser cristià?»

Correspondència amb els temes 1, 2, 3, 4, del Catecisme «Testimonis del Senyor»

▪ **Destinataris:** Nois i noies de 13 a 15 anys

▪ **Objectius generals:**

✓ Mirar de respondre a la pregunta inicial del mòdul tenint com a punt de partida la vida mateixa dels destinataris a qui va adreçada: nois i noies que es troben en una etapa de grans qüestionaments i que sovint experimenten la sensació de viure a les fosques.

✓ Transmetre als nois i noies que el cristià és qui que, tot i viure moments de fosca, ha descobert en Jesús l'única llum vertadera capaç d'il·luminar les seves tenebres.

✓ Experimentar el pas de la fosca a la llum, del carrer a l'Església, de la solitud a l'experiència comunitària a partir de la reproducció del començament de la Vetlla Pasqual. El camí del cristià no es fa en solitari sinó en comunitat i de la mà de l'Església que, com una mare, acompanya i anima.

✓ Descobrir que creure en Jesús i seguir-lo és quelcom capaç d'omplir la vida de llum i d'alegria profunda.

✓ Convidar els nois i noies a ser també una llum per als altres, transmissors de la vida i la joia que han rebut de Jesús.

▪ Material:

- ✓ Bíblia
- ✓ Catecisme «Testimonis del Senyor»
- ✓ Guia Bàsica. Para comprender y trabajar con el catecismo
- ✓ Quadern de ruta
- ✓ Per a l'audiovisual: ordinador, projector, equip de so (altaveus)
- ✓ Paper blanc per al mural
- ✓ Per a la dinàmica de la Vetlla: tot allò necessari per encendre un petit foc, ciri pasqual, ciriets petits

▪ Sessions:

Aquest mòdul es pot distribuir en 5 sessions d'uns 50 minuts aproximadament. També hi ha la possibilitat de fer-ho en una sola jornada, aprofitant un recés, una trobada, un campament, etc.

Les sessions són:

1a sessió	Pregunta't: Què és ser cristià?
2a sessió	Contempla la fosca
3a sessió	A. Aprofundeix: Tots necessitem llum B. Prega
4a sessió	Celebra
5a sessió	A. Fes un compromís B. Per acabar...

DESENVOLUPAMENT DE LES SESSIONS

1a sessió: Pregunta't: Què és ser cristià?

▪ Objectius de la sessió:

1. Començar a interioritzant aquesta pregunta: «Què és ser cristià?», i facilitar que cada noi i noia miri de donar-hi resposta, tot i que la vertadera resposta es donarà al final de tot aquest camí catequètic.

▪ Passos per al desenvolupament de la sessió:

1. Una manera possible perquè el catequista introdueixi el tema podria ser:
Segurament els que estam aquí hem sentit parlar vegada de Jesús. És molt possible que a l'escola, a la classe de religió, a cate-

quesi ens hagin contat algunes coses sobre Ell: on va néixer, com va morir... Fins i tot pot hi haver algú que sap o recorda algunes de les coses que va fer i va dir. És molt probable que la majoria celebrem festes relacionades amb la seva vida: Nadal, Pasqua... I si qualcú ens demanés quina és la nostra religió és ben possible que contestéssim que som cristians. Però,

- ✓ *Ens hem aturat mai a pensar què significa realment això de «ser cristià»?*
- ✓ *Què vol dir que una persona és cristiana?*
- ✓ *Què implica ser-ho?*
- ✓ *Quines conseqüències té en la vida, si és que en té alguna?*
- ✓ *Quines diferències penses que hi ha entre una persona que es diu cristiana i una altra que no ho és?*
- ✓ *Es «nota» quan un és cristià?*

Val la pena que hi pensem una mica. Ara tindreu un temps de silenci per intentar respondre a aquestes preguntes. Vos animem a respondre no només mentalment, sinó per escrit. Tranquil·litzau per un moment el vostre cor i deixeu que les preguntes vagin ressonant en el vostre interior.

2. Es deixen uns 15 minuts perquè pensin possibles respostes i les escriguin en el seu quadern de ruta (pàg. 5), insistint que no es tracta de donar una definició perfecta sinó de respondre allò que els dicta el cor.
3. Passat aquest temps es convida a que, lliurement, posin en comú les seves respostes. És molt important que en aquest moment el catequista es limiti a deixar parlar els participants, escoltant amb atenció i animant tothom a dir-hi la seva, ajudant-los a expressar-se amb llibertat i confiança. No passa res si algunes respostes són molt generals, superficials o fins i tot massa ideals. Cal tenir present que ara no és el moment de proporcionar les respostes més adients. Això vindrà més endavant. El que ara ens interessa és que els participants entrin en diàleg i això ens permeti deixar platejades aquestes qüestions perquè són les que vol ajudar a respondre el mòdul. La idea és anar trobant les respostes durant el procés que ens disposem a recórrer.
4. Podem acabar animant els nois i noies a escriure en un mural aquelles respostes que més els agradin o cridat l'atenció. Aquest mural el tindrem a la vista durant totes les altres sessions.

2a sessió: Contempla la fosca

▪ Objectius de la sessió:

1. Preparar i obrir el cor dels nostres interlocutors per a rebre el missatge de Jesús partint de la seva pròpia vida i no tant de les seves nocions.
2. Ajudar els nois i noies a reflexionar sobre aquelles zones d'ombra i fosca que hi ha en tota vida humana, i molt especialment en la seva.

▪ Passos per al desenvolupament de la sessió:

1. Per tal d'introduir el tema, el catequista pot utilitzar aquestes paraules o d'altres semblants:

La vida, amb totes les seves aventures, sovint no és gens fàcil.

Tots tenim dies bons i dolents i sabem prou bé que no tot és sempre fantàstic, entretingut, fàcil.

Hi ha moltes zones d'ombra i de fosca al nostre voltant i de tant en tant ens toca enfrontar dificultats.

Els estudis, les obligacions, les relacions amb els nostres pares, germans, amics... són coses que moltes vegades ens fan patir.

Volem començar a prendre les nostres pròpies decisions però moltes vegades ens sentim perduts i només veiem confusió al voltant nostre.

Necessitem sentir-nos estimats, apreciats, valorats... però sovint som víctimes del rebuig, l'exclusió o la violència.

Desitgem que ens coneguin tal com som, però sovint hem de suportar les etiquetes que altres han penjat al nostre front i que ens marquen, assenyalen i, a vegades, fereixen.

Ens agradaria trobar el nostre lloc, experimentar que som importants per a algú, que formem part de qualque cosa molt més gran que nosaltres mateixos. I en canvi massa vegades ens sentim sols o fora de lloc.

Somniem en grans ideals, en fer coses extraordinàries... el nostre cor de foc ens impulsa a sortir de la mediocritat i voldríem ser herois. Però ben aviat arriba la vida i la seva rebaixa i comprovem amb tristesa que tenim els peus de fang.

Sentim que tenim un cor gran per estimar i acollir tothom però massa sovint hem d'experimentar la incomprensió i la solitud.

Necessitem saber que els nostres esforços no són inútils, que les coses tenen sentit, que la nostra vida val la pena. Però moltes vegades no trobem sentit a res i ens veiem obligats a lluitar contra els dubtes, la desesperança i l'avoriment.

Per això, moltes vegades ens sentim al límit, sense forces, sense ganes... Les petites batalles de cada dia ens agafen en baixa forma i ben aviat ens trobem caminant a les palpentes... La fosca, les ombres de la vida, ens envolten.

2. Una vegada feta aquesta introducció, projectem un audiovisual (es pot buscar per internet) en què els nois i noies contemplin un seguit de situacions de la vida quotidiana amb els seus protagonistes experimentant de forma dura i punyent tot el que acabem de dir: la solitud, la desesperança, el rebuig, la falta d'amor, d'acceptació o valoració, el fracàs, el buit, la falta de sentit... L'objectiu és facilitar que els participants connectin emocionalment amb el que veuran fins al punt d'identificar-se personalment amb alguna de les situacions mostrades, ja sigui perquè l'han viscuda o la viuen en primera persona o bé perquè coneixen altres persones que hi han passat. D'aquesta manera, els participants han de poder experimentar què significa viure una vida a les fosques, no tenir llum, caminar enmig de les tenebres. El que pretenem és començar a tocar i sacsejar el cor.

3. Un recurs complementari a l'audiovisual que enriqueiria molt la dinàmica seria poder comptar amb la col·laboració d'un testimoni. En aquest cas, l'ideal seria que es tractés d'una persona jove que ha viscut situacions de fosca i obscuritat en la seva vida i amb qui els nois i noies es puguin identificar fàcilment. Si això no és possible, també es pot elaborar una carta en la qual un jove s'adreça als participants contant algunes experiències en la línia que estem comentant.

4. Després d'haver vist l'audiovisual i haver escoltat el testimoni (si n'hi ha), deixem un temps de silenci (uns 15 minuts) per tal que els nois i noies puguin reflexionar sobre el que han vist i escoltat, sentit i experimentat. Aquestes preguntes poden servir de guia a la seva reflexió:
  - ✓ *Quines d'aquestes realitats t'han cridat més l'atenció?*
  - ✓ *Amb quina imatge et quedaries, quin rostre ha aconseguit commoure el teu cor?*
  - ✓ *Alguna vegada t'has sentit així?*
  - ✓ *Et sents identificat amb algunes de les coses que ha explicat el testimoni? Amb quines?*
  - ✓ *Coneixes algú que hagi passat o passi per situacions semblants?*

5. Passats uns 15 minuts es posa en comú allò que han sentit, pensat, etc...i que hauran escrit a la pàg.9 del quadern de ruta.

6. Acabarem aquest moment, llegint junts la pàg. 60 del Catecisme «Testimonis del Senyor»: ***Déu ens estima malgrat el pecat.***

3a sessió (A): Aprofundeix: Tots necessitem llum

▪ Objectius de la sessió:

1. Prendre consciència que davant les experiències i situacions de fosca que sovint comporta la vida, hi ha una LLUM inextingible capaç de vèncer qualsevol tenebra: la llum del Crist.

▪ Passos per al desenvolupament de la sessió:

1. Podem introduir el tema de la següent forma:

Hem vist que la duresa de la vida i el mal que hi ha en el món ens poden portar a experimentar la realitat com un lloc inhòspit i fosc. És molt possible que quan ens veiem obligats a viure enmig d'aquestes circumstàncies experimentem que hem arribat al límit, que ja no ens queden forces, que hem perdut les ganes i la il·lusió... La negra nit ens envolta.

I aleshores, des de les profunditats del nostre cor, emergeix el desig i la necessitat d'una mica de claror. Voldriem una mà amiga, uns braços acollidors, una espatlla en la qual poder reclinar el cap, una mirada tendra... en definitiva, voldriem trobar una mica de LLUM enmig de tanta fosca.

Però, on trobar-la?

2. A continuació el catequista agafarà la Bíblia i ell mateix o alguns dels participants llegiran amb calma els fragments de l'Evangeli que reproduïm a continuació. És important que la lectura de la Paraula de Déu es faci sempre directament de la Bíblia ja que és una manera de donar-li la importància que es mereix. També es pot acompanyar del gest de besar-la com a mostra d'agraïment per la bella història d'amor de Déu envers els homes que contenen les seves pàgines.

3. Es pot començar la lectura dient:

Escolta què diu l'evangeli de Joan quan parla de Jesús:

*Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. **La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.***

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. (Jn 1,4-9)

Ara escolta què diu el mateix Jesús:

Jo sóc la llum del món; el qui em segueix no camina a les fosques, sinó que té la llum de la vida. (Jn 8,12)

Mira què fa Jesús:

Jesús arribà prop de Jericó. Vora el camí hi havia un cec assegut, demanant caritat. En sentir passar la gent, preguntà què hi havia, i li digueren que passava Jesús de Natzaret. Ell cridà:

– Jesús, Fill de David, compadiu-vos de mi!

La gent que anava davant el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort:

– Fill de David, compadiu-vos de mi!

Jesús s'aturà i digué que acompanyessin el cec. Quan ja era a prop li preguntà:

– Què vols que et faci?

Ell respongué:

*– **Senyor, feu que hi vegi.***

Jesús li diu:

– Recobra la vista; la teva fe t'ha salvat.

A l'instant hi veié, i seguia Jesús glorificant Déu. També tot el poble, en veure-ho, donà lloança a Déu. (Lc 18,35-43)

4. Una vegada s'han llegit aquets tres fragments, el catequista podrà avançar una mica més en l'aprofundiment fent servir aquestes paraules o d'altres de semblants:

Moltes vegades ens volen fer creure que és possible trobar la llum que tant necessitem en coses que, en realitat, l'únic que aconseguen és fer més espessa la tenebra i deixar-nos més a les fosques que abans (es poden posar alguns exemples). Són com els focs artificials que, per un breu instant, ens distreuen i il·luminen la nit, però que una vegada han acabat ens deixen novament en la fosca i el desencís.

Però en els fragments de l'Evangeli que acabem de llegir, descobrim que més enllà de propostes enganyoses i limitades, més enllà de respostes falses i efímeres hi ha Algú que té el poder de desfer les tenebres més espesses i d'encendre qualsevol nit per fosca que sigui, perquè Ell mateix és la LLUM.

I aquest «Algú» té un nom ben concret: Jesús.

Jesús és la LLUM veritable, l'única LLUM que cap fosc no ha pogut ofegar, com diu l'evangelista Joan.

Per això Jesús té un missatge d'ànim i esperança per a cada un de nosaltres.

Per això tots els que s'atreveixen a seguir-lo, mai més no «caminaran a les fosques» com ens diu el mateix Jesús.

Resulta que fins ara havíem estat «cecs», com Bartimeu, perquè desconèixiem Aquell que és la LLUM. La Llum de veritat. Desconèixiem que Jesús és l'únic que pot donar resposta a les nostres recerques, als anhels més profunds del nostre cor. Ell és l'únic capaç d'entusiasmar de veritat, d'il·lusionar, d'encendre el nostre cor per dintre. Amb Ell podem creure que un altre món és possible, que una altra manera de veure i de viure són possibles...

5. Per concloure aquesta part, anem al Catecisme «Testimonis del Senyor» i llegim junts la pàg. 17: **El Senyor m'il·lumina i em salva.**

3a sessió (B): Prega

▪ Objectius de la sessió:

1. Posar en mans del Senyor tot allò que hem après i experimentat fins ara i demanar-li confiadament i en silenci que ens ajudi a reconèixer en Ell la Llum veritable que esquinça totes les nostres ombres i ens retorna la vista.

▪ Passos per al desenvolupament de la sessió:

1. Per al moment de pregària seria bo poder anar a l'església o a la capella. Si s'opta per fer-ho a la sala on es desenvolupa la catequesi caldrà crear un ambient propici per al silenci i el recolliment: es poden apagar alguns llums i posar música suau que convidi a la interiorització. Al centre de la sala també hi podem posar la Bíblia oberta i/o una icona. Es pot començar amb un cant inicial.

2. Per introduir la pregària podem dir:

*Hem anat veient que només Jesús és la llum vertadera, la llum que cap ombra mai no podrà ofegar. Si volem que també il·lumini la nostra vida i ens retorni la vista li ho haurem de demanar. Ha arribat el moment de parlar amb Jesús. Per connectar amb Ell fes silenci, respira profundament i asserena el teu cor. Després demana-li que et doni la seva Llum. Que il·lumini les teves tenebres. Que ompli de llum les zones fosques de la teva vida. Demana-li, amb tota confiança, que curi la teva ceguesa. Si et costa trobar les paraules, tal vegada et pot ajudar imaginar que ets el cec de l'evangeli i que et trobes davant de Jesús. Aleshores pots anar repetint dins el teu cor: **«Senyor, feu que hi vegi!»***

Demana-li també que t'acompanyi i et doni força en aquest camí que comences. Tal vegada no serà fàcil... però ningú no va dir que estimar fos senzill. I tu estàs fet per a estimar com Déu ens ha estimat. Confia en Ell.

3. Deixarem uns 15 minuts per a la pregària personal en silenci.

4. Acabarem aquest moment llegint conjuntament el Salm 27: **El Senyor m'il·lumina i em salva.** (El tenim reproduït a la pàg.14 del quadern de ruta)

5. Es interessant que el/la catequista recomanin als nois i noies que durant la setmana mirin de trobar petits espais de recolliment i silenci en què puguin seguir pregant tal i com hauran fet en aquesta sessió, fent ús també de la lectura tranquil·la i reposada d'aquest salm.

4a sessió: Celebra

▪ Objectius de la sessió:

1. El moment celebratiu d'aquesta catequesi consistirà en la reproducció d'una part de la celebració de la Vetlla Pasqual, amb l'objectiu que els nois i noies puguin experimentar de forma plàstica i visual que Jesús és la Llum del món que ens convida a seguir-lo i a formar part de la comunitat de tots els batiats.
2. Amb el pas del carrer a l'Església se simbolitza el pas de les ombres a la llum, de la solitud a la comunitat que acull, de l'anonimat al reconeixement, cuidant molt d'explicar el significat profund de cada un dels gests i símbols que s'aniran fent. És una manera de dir als nois i noies: l'Església t'ofereix una comunitat en què sentir-te reconegut, estimat, valorat, recolzat i en la qual es pot anar fent camí juntament amb altres que cerquen el mateix que tu. I tot això acompanyats i sostinguts per Jesús, el Senyor, que està sempre present enmig d'aquesta comunitat, com una Llum que il·lumina, salva i mostra el camí de la felicitat. T'interessa? En vols formar part?

▪ Passos per al desenvolupament de la sessió:

1. Sempre que sigui possible aquesta dinàmica s'hauria de fer a l'Església, a una hora en què ja s'hagi fet fosc, i comptant amb la participació d'un prevere o diaca (si això no fos possible també es pot fer amb el catequista).
2. Comencem junts a l'exterior de l'Església, davant del foc que s'haurà encès prèviament i convidem els participants a fer un moment de silenci per tal de permetre que els símbols i gests que farem ens puguin parlar i tocar el cor.
3. El prevere o diaca (o el mateix catequista en absència d'aquests) poden anar explicant allò que es va fent a mesura que es desenvolupa aquest moment celebratiu o bé es pot esperar al final, si no es vol trencar el seu ritme. El guió podria ser el següent:

Comencem al carrer: *Fixeu-vos que el carrer és el lloc de les presses, del renou, de l'anonimat, de la solitud enmig de les masses...*

Centenars de persones es creuen amb nosaltres cada dia quan anem pel carrer. Rostres anònims que ens passen al costat sense mirar-nos ni parlar-nos. No sabem res d'ells. No sabem d'on venen ni cap a on van, atrafegats com estan per la supervivència quotidiana. Al carrer hi fa fred, el tràfic ens mareja, el renou ens eixorda. El carrer és un lloc de pas, inhòspit moltes vegades, perillós fins i tot. Al carrer la nostra identitat es perd entre la multitud... i no som ningú. Però fixeu-vos que és precisament al carrer on trobem Jesús. El Ciri Pasqual l'encenem al carrer, no a dins l'Església. Perquè és enmig del carrer on Jesús ens espera i ens cerca. És enmig de l'anomiat, del renou i de la solitud que ens surt a l'encontre.

És de nit: *Ja hem vist què significa la fosca... Hem pogut comprovar com la vida, a vegades, pot arribar a ser molt obscura. Sóc capaç de reconèixer quines son les ombres de la meua vida? aquelles zones on no hi entra la llum?... Però és precisament enmig de la nostra fosca que la llum de Jesús es pot fer present i brillar amb més força.*

El foc: *símbol de calor, vida, llum, purificació... símbol de la llar. On hi ha foc ens sentim segurs, acollits, en pau. Gràcies a la seva claror podem veure el camí.*

El Ciri Pasqual: *Una vegada encès diem: Representa Crist. Ell és la vida, la Llum dels homes, la Llum del món. Una de les característiques d'aquest ciri és que té un ble molt gruixut i per tant la seva flama resulta molt difícil d'apagar. La llum de Crist és forta i cap fosc no la pot ofegar.*

4. Els participants es van acostant al Ciri Pascual per encendre el ciriet que prèviament se'ls hi haurà repartit mentre diem: *Rebem la Llum de l'únic que ens la pot donar, que és Jesús, i ell ens envia a repartir-la entre els altres perquè també nosaltres siguem llum: «Vosaltres sou la llum del món». I encara que el nostre ciri sigui petit i el seu ble tan feble que qualsevol cop d'aire el pot apagar, sabem que sempre és possible tornar a Jesús per encendre'l de nou.*
5. **Anem entrant a les fosques dins l'Església** mentre cantem «Tu ets la llum de món». El qui guia aquest moment pot dir: El món és a les fosques. Únicament la llum de Jesús pot il·luminar les tenebres.
6. **L'interior de l'Església es va il·luminant:** *És la comunitat. El lloc on em sento qualcú, reconegut, estimat, valorat. Amb la llum de Jesús sempre enmig.*
7. Una vegada arribats al presbiteri, es posa el Ciri enmig del grup i tots els participants se situen al voltant portant a les mans el seu ciri encès. Aleshores el prevere o el diaca fa la següent pregària:

«Senyor Jesús, mira aquests joves que s'han aplegat avui al teu voltant, mira amb amor les seves ombres, il·lumina-les, escalfa el seu cor i fes que siguin llum per als altres».

8. Una vegada feta la pregària, el prevere (diaca o catequista) s'acostarà a cada un dels participants i els hi entregarà un altre ciriet mentre diu: «Sigueu llum per als altres!»
9. Es pot acabar la celebració amb un cant.

5a sessió (A): Fes un compromís

▪ Objectius de la sessió:

1. Interpel·lar els nois i noies per tal que es quedin amb algun aspecte de la catequesi que puguin dur a la seva vida.
2. Es important que prenguin consciència que allò que ha estat important per a ells també ho pot ser per als altres.
3. Si durant aquest procés han pogut descobrir que Jesús és l'únic capaç de curar les seves ferides, les seves situacions personals de manca de llum i retornar-los l'esperança perduda, és just que ara siguin ells els qui, amb els seus gests i la seva vida, ajudin els altres a sortir de les situacions de fosca que viuen.

▪ Passes per al desenvolupament de la sessió:

1. Podem començar dient:

Vos heu fixat que al final de la celebració us hem donat un altre ciriet mentre se us deia: «Sigueu llum per als altres!»?

Idò bé. És molt possible que conegueu alguna persona pròxima a vosaltres (un amic, un familiar...) que tal vegada ho està passant malament pel motiu que sigui: té problemes a l'escola, està tot sol, no es du bé amb els seus pares o germans, se sent rebutjat, està malalt... És a dir, viu una situació de fosca i necessita una mica d'esperança, de llum, de calor...

El que us proposem és que aneu a trobar aquesta persona que ho està passant malament i li regaleu aquest ciriet, dient-li: «He pensat en perquè sé que ho estàs passant malament, que vius un moment de fosca i necessites llum. Compta amb mi pel que vulguis».

Si no hi teniu tanta confiança també podeu dur el ciri a casa, encendre'l i pregar per aquella persona que ho està passant malament. Després podeu fer un gest més concret: telefonar-la o enviar-li un missatge per saber com està, quedar per anar a fer una volta, etc. Tal vegada fer això et pugui costar una mica al principi. És normal.

Però no oblidis que Déu confia en tu i en les teves capacitats. Co-neix els teus valors i la teva capacitat d'entrega. Creu en tu i aposta per tu, perquè sap que vals més del que et penses, perquè està convençut que pots deixar la teva petjada en la història, perquè sent que sense tu el món no seria el mateix.

Déu t'espera, espera la teva resposta. Durant la teva vida t'anirà deixant senyals, signes de quin serà el teu paper com a cristià. Però has d'estar atent.

Tal vegada dubtis, tinguis por, es capgirin els teus plans i objectius. Ànim!...

Si respon amb fe, seràs un signe d'esperança. Esdevindràs llum per al món.

2. El catequista pot oferir les pautes següents per tal que els nois i noies puguin fer un petit moment de pregària al final del dia, molt connectada amb el compromís que acabem de proposar.

- ✓ Em pregunto: Quins moments de fosca he viscut avui?...
- ✓ Li demano a Jesús que il·lumini les meves ombres emprant les mateixes paraules que el cec de l'evangeli: «Senyor, feu que hi vegi!»
- ✓ Penso en alguna persona en concret que viu una situació difícil o ho està passant malament per la raó que sigui i prego al Senyor per ella, a la vegada que decideixo fer algun gest que li pugui donar una mica de llum: visitar-la, sortir a passejar junts, enviar-li un missatge, telefonar-la, etc.

5a sessió (B): Per acabar...

▪ Objectius de la sessió

1. Per finalitzar el procés i tancar el cercle d'aquest mòdul catequètic ens caldrà tornar al principi i recuperar la pregunta inicial que semblava haver quedat en l'aire: Què és ser cristià? Hem deixat la resposta per al final perquè és en aquest moment (després de tot allò viscut, experimentat i après) que els nois i noies poden començar a comprendre de què va realment això de ser cristià.
2. Igual que l'aprofundiment, és important que aquest moment conclusiu tingui un marcat caràcter mistagògic que ajudi els nois i noies a assolir una comprensió clara i concreta del significat de tot el que s'ha dit i fet durant el mòdul, a més de contribuir a donar resposta a la pregunta inicial.

▪ Passos per al desenvolupament de la sessió:

1. El catequista podrà iniciar la sessió utilitzant aquestes paraules o d'altres de semblants:

Recordeu aquella pregunta que fèiem al principi? En el mural que ens ha acompanyat durant tot aquest itinerari podeu llegir les respostes que vam donar en aquell moment. Doncs bé, durant aquesta camí que hem anat fent hem pogut comprovar que tots, en molts de moments de la nostra vida, ens veiem obligats a viure situacions que ens deixen enfonsats en la més negra de les nits. Situacions i circumstàncies que ens produeixen una dolorosa ceguesa, que fa invisible als nostres ulls la bellesa, la bondat i la veritat que hi ha en totes les coses i en nosaltres mateixos.

En aquets moments sembla que no hi ha res que ens pugui retornar l'esperança, l'alegria, la llum enmig de tanta fosca. Ja hem descobert que les propostes i les solucions que el món ens ofereix sovint són falses i buides, i únicament serveixen per fer més obscura la nostra nit. Desitgem trobar una felicitat que no s'esgoti ni caduqui, però hem arribat a creure que això és impossible.

Aleshores descobrim que hi ha Algú que ens estima infinitament i que és capaç d'il·luminar qualsevol tenebra, per profunda i espessa que sigui, perquè Ell mateix és la LLUM i cap ombra no la pot ofegar: Jesús.

I aquest Jesús ens surt a l'encontre allà on ens trobem, al carrer, enmig de la fosca, envoltats per les tenebres... I es fa present com una llum que traspassa l'obscuritat més densa i ens convida a seguir-lo, a ser un dels seus. Ens convida a acceptar la seva proposta de llibertat i felicitat. Ens convida a formar part de la comunitat dels que creuen en Ell i formen l'Església. I ens anima a ser també nosaltres una llum per als altres, per a tots aquells que estan cecs perquè encara no l'han descobert. Si acceptem la seva proposta ja no estarem mai més sols. Mai més no caminarem a les palpentes. I tindrem per sempre la certesa que quan la petita flama de la nostra espelma comenci a apagar-se la Llum poderosa de Jesús l'encendrà de bell nou.

Hi ha molta gent que pensa que això de ser cristians significa únicament haver de seguir una moral molt estricta, ser bona persona, tenir uns valors, complir un seguit de normes, però hem pogut anar descobrint que ser cristià va molt més enllà de tot això.

2. Llegim junts el text de la pàg. 260 del Catecisme «Testimonis del Senyor»: **En què consisteix la vida cristiana?**

3. Ara ja sabem que el cristià:

- és aquell que ha viscut la terrible experiència de trobar-se a les fosques però que, enmig de la seva tenebra, ha estat capaç de cercar i trobar la llum de Jesús.
- és aquell que s'aplega en comunitat, perquè sap que pot il-

luminar més el món si uneix la petita llum de la seva espelma a la dels altres.

- és aquell que ha entès que la seva missió, que allò que el pot fer immensament feliç, no és altra cosa que ser una llum per als altres, encara que això signifiqui consumir-se lentament fins a desaparèixer, com li passa a l'espelma que crema i es consumeix a canvi de proporcionar llum i calor.

4. Recordem les preguntes que ens plantejàvem en la primera sessió i animem els participants a respondre-les novament, tenint en compte tot el que hem anat descobrint i reflexionant fins ara. Les noves respostes que vagin sorgint es poden anar plasmant en el mural.

5. Per finalitzar, el catequista diu als participants:

Ara et toca decidir a tu. Déu espera la teva resposta. Tal vegada encara dubtis, tal vegada encara tinguis por, tal vegada pensis que Déu pot capgirar els teus plans i objectius.

Ànim!...

Si responso amb fe, seràs signe d'esperança per al món.

T'hi apuntes?... Vols seguir Jesús?...

6. Acabem la sessió resant junts la pregària del Senyor, el Parenostre, tot demanant al Pare que ens ajudi a respondre a la seva crida.